

gønder, her kræver netop Vedkommendes egen Interesse, at hans Eiendom sættes tilstræffeligst høit. Jeg paaberaaber mig her Nordamerikas Exempel; men forøvrigt kan jeg ogsaa tage et Exempel, der ligger langt nærmere, nemlig Sverrig, der har havt Indkomstskat fra en meget gammel Tid; imedens man andesteds har indført den i Ny og afflasset den i Næ, har man der beholdt den den Dag idag, og den tilbeibringer alt Extraordinært, hvad Narets Behov kræver. Det Samme haaber jeg vil blive Tilfældet her. Denne Skat er netop baseret paa en simpel Burdering af alle enkelte Eiendomme. Selvfølgelig kan der reises Indvendinger mod Enkeltbederne i denne Taxering; men sammenlignes denne Skattebasis her med andre Skattegrundlag, har jeg ikke hørt nogen Indvending imod den, hvad enten man seer hen til de Commissionsforhandlinger, der foreligge fra den svenske Rigsdag, eller hvad der er bekendt fra det praktiske Liv, eller hvad man har hørt af enkelte Mænd; man vil da kun høre een Dom om det Sikre og Henfigtsmæssige, tillige om det overordentlig Lette i at foretage disse Taxationer paa en tilfredsstillende Maade. Og de blive end lettere, saasnart man har foretaget dem een gang, da der saa i de følgende Aar kun fordres en ganske simpel Revision af, hvad man engang har gjort. Jeg skal anbefale ikke at blive staaende ved den høitærede Ministers § 13, men gaae videre, saaledes at man nemlig vender sig særskilt til de enkelte Eiendomme og udstrækker Burderingen til al anden Formue, som man belægger med højere Skat end Indkomsten af personlig Viisdom. Der er endnu et Punkt, som den høitærede Minister ganske vist har taget Hensyn til, men som jeg unægtelig troer, at en fuldkommen god Indkomstskat maa tage endnu mere Hensyn til. Det er det Fradrag, som bør gøres med Hensyn til al personlig Indtægt. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Vestjylland (Sylvest. Jørgensen) i, at det af mange Grunde vilde være ønskeligt, at man kunde gaae noget videre. Blandt Andet er det af Vigtighed, fordi det er allervanskeligst her at indføre et henfigtsmæssigt Maskineri til Skatteansættelsen. Det er især

de smaa personlige Indtægter, som det er vanskeligt at fastholde og paa en bestemt Maade faae anfat; naar man gaaer højere op, kan man kræve Selvangivelse, og saa har man bedre Midler til at skaffe en Ansættelse tilvete. Man kan her anvende en ganske anden Omhyggelighed, uden at Omkostningerne ved Skatten blive for store. Samtidig kan jeg ikke see Andet, end at man bør beskæfte al Formue, al Formue er i og for sig en Gvne adskilt fra Personen. Jeg troer derimod, at med Hensyn til personlige Indtægter vil man uden Skade kunne være meget liberal. Naar man gif noget højere op end Ministeren, vilde man ogsaa kunne komme til en langt henfigtsmæssigere og retfærdigere Progression. Forøvrigt skal jeg ganske vist indrømme, at dette enkelte Spørgsmaal meget vanskeligt kan finde sin Afgjørelse ved Indkomstskatlovens Behandling, som jeg tillod mig at antyde ved Behandlingen af Finantsloven, da det staaer i den nærmeste og nøieste Sammenhæng med Toldbeskatningen. Et Hensyn, som ogsaa vil retfærdiggjøre, at man gif noget videre med dette Afdrag, er Hensynet til Toldbeskatningen og den Maade, hvorpaa de vigtigste Toldsafter hvile paa de forskellige Classer af Befolkningen. Jeg indrømmer, det er meget vanskeligt een gang for alle at afgjøre det Spørgsmaal, naar man ikke samtidig behandler hele Toldsaagen, den forestaaende Toldreform. Jeg vil ikke gaae saa vidt som det ærede Medlem her tæt ved (Sylv. Jørgensen); men jeg skal forøvrigt give ham Ret i, at der er mange andre Hensyn, som gjøre det ønskeligt i nøie Sammenhæng med Indkomstskattens Behandling at behandle disse Skatter paa samme Tid og i samme Udvalg. Jeg indrømmer, at der er den allernærmeste Sammenhæng, som af det ærede Medlem fremhævet. Jeg er maaskee ikke enig med ham i de enkelte Sæser, men jeg skal nævne en enkelt Sats, med Hensyn til hvilken man mere og mere er kommen til Enighed om, at den kan belægges med en ganske anderledes Afgift, og det er Tobaken. Det er, naar der er Spørgsmaal om at bringe Balance tilstede imellem Indtægter og Udgifter, et Spørgsmaal, om man ikke bør have sin Opmærksomhed særligt henvendt paa denne